

2. Odgovora Sodišča na drugo in četrto vprašanje, ki sta bili postavljeni v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 12. decembra 2006 v zadevi *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C-446/04), veljata tudi, če:

— davka od dohodkov tujih pravnih oseb, s katerim je bil obdavčen dobiček, iz katerega se razdelijo dividende, ni plačala družba nerezidentka, ki je razdelila navedene dividende družbi rezidentki, oziroma ga ni plačala v celoti, ampak ga je plačala družba rezidentka, ki je neposredno ali posredno odvisna družba prve družbe rezidentke v državi članici,

— akontacije davka od dohodkov pravnih oseb ni plačala družba rezidentka, ki je prejela dividende od družbe nerezidentke, ampak jo je plačala njena obvladujoča družba rezidentka v okviru sistema obdavčevanja skupine.

3. Pravo Unije je treba razlagati tako, da obvladujoča družba, ki je rezidentka države članice in ki je bila v okviru sistema obdavčevanja skupine, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v nasprotju s pravnimi pravili Unije prisiljena plačati akontacijo davka od dohodkov pravnih oseb od dela dobička, ki izhaja iz tujih dividend, lahko vloži tožbo za vračilo tega neupravičeno odmerjenega davka, če je ta višji od dodatne obdavčitve, ki jo je bila država članica upravičena naložiti za izravnavo nominalne davčne stopnje, po kateri je bil obdavčen dobiček, iz katerega se razdelijo tuje dividende, in ki je nižja od nominalne davčne stopnje, po kateri je bil obdavčen dobiček obvladujoče družbe rezidentke.

4. Pravo Unije je treba razlagati tako, da se družba rezidentka države članice, ki ima v družbi rezidentki tretje države delež, ki ji omogoča odločilno vplivati na odločitve zadnjenavedene družbe in odločanje o njenih dejavnostih, lahko sklicuje na člen 63 PDEU, zato da bi izpodbijala skladnost zakonodaje navedene države članice o davčnem obravnavanju dividend tretjih držav, ki se ne uporablja izključno za primere, v katerih obvladujoča družba izvršuje odločujoč vpliv na družbo razdeljevalko dividend, s to določbo.

5. Odgovor, ki ga je Sodišče podalo na tretje vprašanje, postavljeno v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba *Test Claimants in the FII Group Litigation*, ne velja, če odvisne družbe, ustanovljene v drugih državah članicah, na katere ni mogoče prenesti nobene akontacije davka od dohodkov pravnih oseb, niso zavezane za plačilo davka v državi članici obvladujoče družbe.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 8. novembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Nemčija) – Yoshikazu Iida proti Stadt Ulm

(Zadeva C-40/11) ⁽¹⁾

(Člena 20 PDEU in 21 PDEU — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 51 — Direktiva 2003/109/ES — Državljeni tretjih držav — Pravica do prebivanja v državi članici — Direktiva 2004/38/ES — Državljeni tretjih držav, ki so člani družine državljanov Unije — Državljeni tretjih držav, ki se ne pridružijo in ne spremljajo državljana Unije v državi članici gostiteljici ter prebivajo v državi članici izvora državljana Unije — Pravica državljana tretje države do prebivanja v državi članici izvora državljana Unije, ki prebiva v drugi državi članici — Državljanstvo Unije — Temeljne pravice)

(2013/C 9/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Yoshikazu Iida

Tožena stranka: Stadt Ulm

Predmet

Vprašanje za predhodno odločanje – Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Razlaga člena 21(1) PDEU ter člena 2(2)(d), 3(1), 7(2) in 10(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic glede na določbo členov 7 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (UL L 158, str. 77) – Razlaga člena 6(1) in (3) PEU ter členov 24(3), 45(1) in 51(1), prvi stavek Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Mladoletni otrok, državljan države članice, ki je skupaj z materjo svoje stalno bivališče izbral v drugi državi članici – Pravica očetovega prebivanja v državi otrokovega porekla, pri čemer je oče državljan tretje države in izvršuje roditeljsko pravico – Področje uporabe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pojem „izvajanje prava Unije“

⁽¹⁾ UL C 103, 2.4.2011.

Izrek

V primerih, ki jih ne ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC, in če ni nobene druge navezne okoliščine z določbami prava Unije glede državljanstva, državljan tretje države ne more zahtevati pravice do prebivanja, izpeljane iz pravice do prebivanja, ki jo ima državljan Unije.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht
Düsseldorf – Nemčija) – Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-
Main e.G. proti Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH**

(Zadeva C-56/11) (¹)

**(Žlahtniteljske pravice v Skupnosti — Uredba (ES)
št. 2100/94 — Predelava — Obveznost predelovalca, da
posreduje informacije imetniku žlahtniteljske pravice v Skup-
nosti — Zahteve glede trenutka vložitve in vsebine zahteve za
informacije)**

(2013/C 9/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Druga stranka: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Düsseldorf – Razlaga člena 14(3), šesta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390) in člena 9(2) in (3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 18, str. 63) – Obveznost predelovalca, da posreduje informacije imetniku žlahtniteljske pravice

v Skupnosti – Zahteve glede trenutka vložitve in vsebine zahteve za informacije, ki lahko utemelji obveznost posredovanja informacij

Izrek

1. Člen 9(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2605/98 z dne 3. decembra 1998, je treba razlagati tako, da obveznost predelovalca, da poda informacije v zvezi z zavarovanimi sortami, nastane, če zahtevo za informacije v zvezi z določenim tržnim letom prejme pred iztekom tržnega leta, na katero se ta zahteva nanaša. Vendar lahko taka obveznost obstaja v zvezi z informacijami, ki se nanašajo na zadnja tri predhodna tržna leta, če je imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti prvo zahtevo glede istih sort istemu predelovalcu predložil v prvem letu od predhodnih tržnih let, na katere se zahteva nanaša.

2. Določbe člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti v povezavi s členom 9 Uredbe št. 1768/95, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2605/98, je treba razlagati tako, da ni treba, da zahteva za informacije, ki jo imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti predloži predelovalcu, vsebuje dokaze za indice, ki se nanašajo. Poleg tega okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje zavarovane sorte, še ne pomeni indica, da je predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala navedene sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati. Vendar lahko to glede na ostale okoliščine primera omogoča sklep o obstoju takega indica, kar pa mora predložitveno sodišče preveriti v sporu, o katerem odloča.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht
Düsseldorf – Nemčija) – Pfeifer & Langen KG proti
Hauptzollamt Aachen**

(Zadeva C-131/11) (¹)

**(Kmetijstvo — Uredba (EGS) št. 1443/82 — Člen 3(4) —
Uporaba sistema kvot v sektorju sladkorja — Presežna koli-
čina sladkorja, ki so jo organi države članice ugotovili pri
naknadnem pregledu pri proizvajalcu — Upoštevanje tega
presežka pri določitvi končne proizvodnje v tržnem letu, v
katerem je ugotovljena razlika)**

(2013/C 9/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf